

УДК
687.016.5

КАЛИНА ПАШКЕВИЧ, ТЕТЯНА РУДНЄВА,
АЛЛА РУБАНКА
Київський національний університет технологій та дизайну,
Україна

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СИСТЕМ ТА МЕТОДИК КОНСТРУЮВАННЯ ЖІНОЧОГО ПЛЕЧОВОГО ОДЯГУ ПРИЛЕГЛОГО СИЛУЕТУ

Мета. Метою роботи є аналіз та порівняння різних методик конструювання одягу та визначення найбільш оптимальних з них. Визначення найбільш ефективних прийомів для побудови окремих ділянок креслення базової конструкції жіночого плечового одягу та способів поєднання їх між собою.

Ключові слова: базовий кресленик, система крою, методика крою.

Постановка завдання. Проектування плечового жіночого одягу є складною задачею, що вимагає створення з плоского матеріалу оболонки складної об'ємної форми, якою є поверхня тіла людини. Під час своєї професійної діяльності конструктори одягу найчастіше працюють з однією методикою і в процесі роботи зіштовхуються з однотипними складностями. Порівняння різних методик дозволить оцінити якість окремих конструктивних прийомів для побудови складних ділянок шляхом перевірки посадки макетів на фігурі.

Методи досліджень. Використано метод системно-структурного аналізу, експериментальний та візуально-аналітичний.

Результати досліджень. Для дослідження обрано п'ять різних методик побудови жіночого плечового одягу прилеглого силуету, а саме: система крою Мюллер і син [2]; система крою Лін Жак [3]; методика ЦРМ [4]; методика ЦДТШЛ [5]; методика Агошкова побудови розгортки [1]. Обрані методики побудови різні за своєю складністю, використовують різний набір вихідних даних, що впливає на простоту виконання кресленика, а також його якість.

Розмірні ознаки (РО) та прибавки до них є вихідними даними для розробки конструкції одягу. Вибір вимірів фігур підпорядкований змістовому складу розрахунків конструкції, відповідно до якого кожен вимір використовують з метою визначення величини відповідної ділянки

конструкції [4]. Для достовірності отриманого результату обрані однакові величини прибавок, якщо методика дозволяла обрати прибавку до певної ділянки. По кожній з методик розроблено кресленик базової конструкції жіночого плечового виробу на нетипову фігуру, розроблені первинні лекала, в яких змодельовано вертикальні рельєфи на деталях пілочки та спинки по лініям талієвих виточок на відповідних деталях. За креслениками базових конструкцій за обраними методиками виготовлені макети та проведено примірки на фігурі (Рис. 1, а-д).

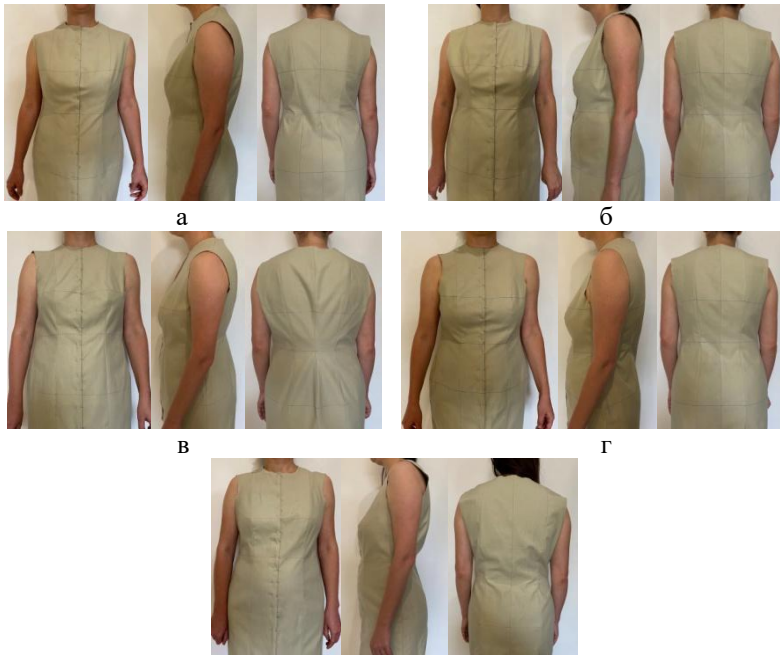

Рис. 1. Макети плечового одягу, отримані з креслеників за різними методиками:
 а – за системою крою Мюллер і син; б – за системою крою Лін Жак; в – за методикою ЦРМ; г – за методикою ЦДТШЛ; д – за методом Агошкова побудови розгортк.

За результатами побудови креслеників та проведення примірок визначено, що етап розрахунків найкраще опрацьований в системі крою Мюллер та син. Він проводиться до початку побудови і дозволяє відразу визначити параметри більшості відрізків, уникнути помилок в прорахунках, які могли бути допущені під час вимірювання фігури.

Розхил нагрудної виточки та параметр висота грудей найкраще враховані в методиках ЦДТШЛ та за методом Агошкова. Побудова плечового шва та кінця плечової лінії найкраще пропонуються в методиках ЦРМ та за методом Агошкова. Лінія пройми за всіма методиками не має достатнього прилягання до тіла, найкращий результат побудови лінії пройми на деталі пілочки показала методика ЦРМ, на спинці – система крою Мюллер та син.

Висновок. Порівняльний аналіз методик побудови деталей конструкцій жіночого плечового одягу прилеглого силуету показав, що обрані методики мають свої переваги і недоліки, але жодна не дає достатньо гарного результату при роботі з нетиповою фігурою. За результатами примірки макетів встановлено, що деякі їх ділянки точно відтворюють форму фігури і не потребують корекції. Отже, перспективним буде поєднання кількох методик побудови, де будуть використані найкращі способи побудови кожної з них. При поєднанні фрагментів з різних побудов можуть виникнути певні проблеми, а саме: не відповідність назв ідентичних розмірних ознак або методів їх вимірювання; різний підхід до послідовності побудови, різна логіка в позначенні точок. Визначено, що для створення удосконаленої методики побудови необхідно обрати єдиний перелік РО для побудови, встановити єдину послідовність дій під час виконання креслення та обрати зручний метод позначення конструктивних точок, визначити за рахунок яких методів отримані складні конструктивні ділянки з найкращим результатом та можливість поєднання їх в одній методиці конструювання без перенавантаження.

Література

1. Агошков Л.О., Колосніченко М.В., Кононенко Г.І. Проектування одягу раціональними асортиментними серіями. - К: Арістей, 2008. - 116 с.
2. M. Müller & Sohn - Jacken und Mäntel, 2005.
3. Line Jaqve LA TECHNIQUE DE LA COUPE MAISON D'EDITION.
4. Литвин В.Г., Степура А.О. Конструювання швейних виробів.: Підручн. для проф.-техн. навч. закладів.- К: Вікі Вінкорія, 2013. 320 с.
5. Краснюк Л. В., Мица В. В. Основи проектування виробів : лабораторний практикум з дисципліни для студентів спеціальності 182 «Технології легкої промисловості» Хмельницький: ХНУ, 2021. 168 с.